UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sanctis Tyburtio [et] Valeriano [et] Maximo martyribus. Cap[itulum]. li.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

Huius p̄cepto orientalis epi thronos ſuſcipere: ⁊
cōſtituit vt oīa monumēta chartarū eccleſiaſti-
caꝝ rerū ꝑ romane eccl'ie fierēt primiſcriniū.
Cuius tēpoꝛe celebrata eſt p̄ma ſynodus nice-
na. cccxviij. epiſcopoꝝ in qua damnata eſt here
ſis arrij qui aſſerebat filium minorē patre. Hoc
eñi factū eſt adhuc viuēte cōſtantino auguſto.
Quo humanis exempto iulius papa exiliuꝫ. x.
annoꝝ ⁊ tribulationes multas perpeſſus eſt a
conſtātino auguſto heretico. Tādē poſt moꝛteꝫ
eius ad ſedē beati petri cū gloꝛia reuerſus eſt.
fecitq̃ duas baſilicas: vnā in foꝛo: aliā ſanctiva
lentini via flaminia. Quieuit in pace p̄die idus
aprilis: ⁊ ſepultꝰ eſt in cimiterio calopodij mi-
liario tertio ab vrbe. Et ceſſauit epiſcopatꝰ di-
es quindecim. ¶ Hic vnam de incarnatione do
mini ad Dionyſium ſcripſit epiſtolam.

¶ De ſancto zenone abbate. Cap. xlvij.

Zeno monachꝰ ſilua-
ni abbatis diſcipulus fuit. De quo
refert heraclides inter cetera eius
virtutis et conſtantie inſignia: ꝙ in
ardentiſſimi ſolis egyptia regione ſterit in cau
mate quinq̃ diebus ſe deſiccans in ſole: vt ex
hoc probaret vtrum toꝛmenta tolerare poſſet.
Et poſt mire penitentie opera migrauit in xp̄o
pridie idus aprilis.

¶ De ſancto Herminigildo rege et
martyꝛe. Cap. xlviij.

Herminigildus rex ⁊
martyꝛ anno ſexto tyberij ſecūdi
imperatoꝛis videlicꝫ anno gratie
ccccccc v. martyꝛiū paſſus eſt: qui
leuuigildi regis viſigothoꝝ filiꝰ
ſigiberti regis filiā duxit vxoꝛem. Ad cuiꝰ ſug-
geſtionē audita pꝛedicatione ſancti leandri hi-
ſpaleñ. epi: ab arriana hereſi ad catholicā fideꝫ
cōuerſus ac moꝛe catholico baptizatꝰ eſt. Quē
pater arrianus vt ad ſuā hereſim rediret: ⁊ pre
miſſis ſuaderet ⁊ minis terrere conatus ē. Cūq̃
ille in veritate fidei catholice conſtanter perſi-
ſteret. Pꝛimo quidē eū pater regno ꝑuauit: re-
buſq̃ oībus ſpoliauit. Deinde collo manibuſq̃
ferro vinctuꝫ in arta cuſtodia mancipauit. Qui
omnia pꝛo xp̄i amoꝛe contēnebat. Supueniēte
ẜo feſtiuitate paſchali miſit ad eum noctu per-
fidus pater ep̄m arrianū vt de manu eiꝰ ſacrile
gā cōmunionē acciperet. Quod vir dn̄i nō ſolū
facere renuit: ſed etiā arriano ep̄o durꝰ expꝛo-
brauit. Ob hoc pater indignatus miſſis appari
toꝛibus ip̄m in eodē carcere ſecuri in capite eiꝰ
cōfixa excerebrari fecit: ſic regnū celeſte rex et
martyr intrauit. Ad cuius coꝛpis tūbā noctur-
no tp̄e pſalmodie cantus audiebant̄: ⁊ lampa-
des accenſe a pluribꝰ videbant̄. Patrē ẜo poſt
filij occiſionē moꝛtis eiꝰ penituit: ⁊ ad fidē ca-
tholicā deueniſſet: ſi gētis ſue furoꝛē nō formi
daſſet: moꝛiēs tñ recharedū filiū ſuū regem fu
turū ſctō leādro p̄dicto ep̄o cōmendauit: q̃ fra-
trē martyꝛē nō ꝑ̄eꝫ ꝑfidū ſecutꝰ ab arriana pe-
ſte ꝯuerſus: ab eodē ep̄o baptizatꝰ eſt: totāq̃ vi
ſigothoꝝ gentē ad verā ꝑduxit fidē. Paſſus eſt
aūt ſctūs herminigildus idibus aprilis.

¶ De ſanctis Carpo epiſcopo ⁊ ſocijs
martyꝛibus. Cap. xlix.

Carpus ep̄s: papyꝛi
us diaconus: ⁊ agathonica opti
ma femina apud ꝑgamū aſie vr
bē exēplo martyꝛis pionij mar-
tyꝛiū paſſi ſunt tp̄e antonini ve
ri ⁊ aurelij cōmodi imꝑatoꝝ: vt
in. iiij. lib. eccle. hyſtoꝛie reperit̄. Cū quibus et
iuſtinus vir mirabilis qui iā ſcd̄ꝫ librū ꝓ defen
ſione religionis nr̄e ſcriptū iudicibꝰ obtulerat
remunerationē lingue fidelis ⁊ erudite marty
re munus accepit: quodā p̄ho creſcēte nomine
ei inſidiante: quem ſepius diſputādo confude-
rat: qui paſſi ſunt idibus aprilis.

¶ De ſancto Juſtino martyꝛe Cap. l.

Juſtinꝰ mar
tyꝛ de q̃ ſupra xꝑi-
mo dictum eſt bac-
chiade Priſci filiꝰ
ex vrbe neapoli paleſtine p̄hie
nr̄e ſectatoꝛ pluria ſcripſit vo
lumina pro religione xp̄iana.
Nā cōtra paganos volumē in
ſigne ꝓtulit: in quo de demo-
nū natura teſtatur. Scripſit ⁊
aliud chꝛiſtiane fidei defenſionem continens:
quem marco antonio vero et fratri direxit. An-
tonio pio et filijs atq̃ ſenatui apologeticū pro
religione chꝛiſtiana conſcripſit. Item libꝛuꝫ de
monarchia dei. Dialogum contra iudeos et tri-
phonem eoꝛum pꝛincipem doctoꝛem illuſtrem.
Item contra Martionem hereticum inſignia
duo cudit volumina. Item contra omnes ho-
ſtes. Extat et aliud eiuſdem: quod dicitur con-
futatio. Item aliud quod intitulatur pſaltis.
Item de anima in quo diuerſas queſtiones in-
ſeruit. Hic a creſcēte quodā chꝛiſtiani nominis
blaſphemo delatus: ꝙ chꝛiſti fidei eēt ſectatoꝛ
in pergamo aſie ciuitate martyꝛij palmam ade-
ptus eſt idibus apꝛilis. Hunc putant aliqui tro
gi fuiſſe abbꝛeuiatoꝛem. Hec Hieronymus li-
bꝛo de viris illuſtribus.

¶ De ſanctis Tyburtio ⁊ Valeriano ⁊
Maximo martyꝛibus. Cap. li.

Tyburtius ⁊ valeria
nus ⁊ maximus martyꝛes paſſi
ſunt rome ſub Almachio vrbis
pꝛefecto. Cū eñ btā cecilia vale
rianū ſpōſuꝫ ſuū ⁊ tyburtiū eiꝰ

fratrē cōuertiſſet ad xp̄m: vt in eius paſſione di
cet infra. x. kalen. decēbris. Tyburtiꝰ ⁊ valeria-
nus elemoſynis inſiſtebāt ⁊ corpa martyrū ſe-
pulture tradebāt. Quos almachiꝰ tētos ſibiq̈
p̄ſentatos interrogabat: cur facultates ſuas vi
libꝰ pſonis exhibebāt: ⁊ ꝓ ſuis ſcelerib' dāna-
tos ſepeliebāt. Cui cū tyburtius rn̄deret: ꝙ op
tabāt illoꝝ ſuos fieri: q̄s ille dānatos appella-
bat. Et multa alia de gl'ia future vite dixiſſet:
tyburtiū amoueri fecit: ⁊ valerianū applicans
ad ſacrificia deoꝝ inuitauit. Ille vō ſe vni deo
ſacrificare dicebat: cuius nomē exp̄mere nemo
poterat. Iouē vō adulterū ⁊ homicidā aſſere-
bat: quē almachiꝰ fuſtigari iuſſit. deinde ꝯ eos
ſentētiā tulit: vt ad pagū iouis adducti ſi ſacri
ficare ꝯtēnerēt capite cederentur: tradēs eos
maximo cornicularío vt ſniam exeq̄ref. Qui cum
eos duceret quaſi illis cōpatiēs lamētabat: cur
ambo germani vitā ꝯtēnentes ad mortē q̄ſi ad
epulas feſtinarēt. Tiburtiꝰ ḡ ⁊ valerianꝰ cepe-
rūt ei future vite penas ⁊ gloriā reſerare: ꝓmit
tētes maximo ꝙ ſi ſe purificari ꝑmitteret: in ho-
ra decollatiōis cerneret: cū q̄ta gl'ia eoꝝ aīe vi
tā futurā ſuſciperēt. Maximꝰ ḡ a carnificibus
obtinuit: vt ſc̄ti martyres ad domū ipiꝰ in cuſto
dia ducerent: et in craſtinū decollādi ſuarent:
vbi tyburtiꝰ ⁊ valerianꝰ adducti maximū i fide
erudierūt: ⁊ mittētes ꝓ vrbano papa ⁊ ꝑ cecilia
ipm baptizari fecerūt: totāq̈ noctē in fidei ſer
monibꝰ deduxerūt: factoq̈ mane ſc̄ti martyres
a cecilia cōfortati extra vrbē ad iouis pagū q̄r-
to ab vrbe miliario deducunt: ⁊ ſacrificare no-
lētes gladio feriunt. Tūc maximꝰ adiuratꝰ dice
bat: ꝙ viderat angelos pre ſole fulgētes aīaſq̈
ſanctoꝝ de corporibꝰ quaſi ſponſas de thalamo
egreſſas in gremio ſuſcipiētes ⁊ ad celos cum
gloria deferētes: q̄ cū carnificibꝰ narraſſet: plu
rimi crediderūt. Quod cū almachio nūciatum
fuiſſet: iuſſit maximū cū oībus qui crediderant
in eodē loco tādiu plūbatis cedi quouſq̈ ſpiri-
tum excuterēt. Quorum omniū corpora ſancta
cecilia ſepeliuit. xviij. kalen. maij.

De ſancto Maximo ep̄o. Cap. lij.

MAximꝰ ep̄s cōſtantino
politanꝰ t̄pe gratiani impatoris flo-
ruit: q̄ vir inſignis p̄conij ſanctitatis
⁊ doctrine. Inter cetera ipiꝰ memo-
randa aduerſus arriū nobile volumē ꝓ fide no
ſtra cōpoſuit: quod p̄fato p̄ncipi apud mediola
nū obtulit: ⁊ clarus virtutibus in dn̄o quieuit.
Hec Hieronymus de viris illuſtribus.

De ſanctis Olympiade ⁊ Maximo
martyribus. Cap. liij.

OLympias et maximꝰ
martyres paſſi ſunt ſub decio ceſa-
re in cordula ciuitate pſarum. Qui
cū tenuiſſet ſc̄tos regulos abdon
⁊ ſennē traditi ſunt eidē ⁊ iſti nobiles viri pſa-
rū: eo ꝙ eſſent xp̄iani. Quos deciꝰ p̄mo ſine au
dictia fuſtibꝰ cedi iuſſit. Deīde cū eis diceret vt
facultates ſuas ꝓderēt: illiq̈ aurū ⁊ argentum
eoꝝ xp̄z ee dixiſſent. Iterū eos fuſtigari māda
uit: donec verberātes deficerēt. Et poſt h̄ xp̄m
cōſtātius cōfitētes plūbatis cedi fecit: ⁊ ſubſe
quenter in equuleo leuari: ac in lectis ferreis
prunis ſubterſtratis extēdi. Et cū hec oīa ſupe
raſſent tradidit eos vitellio aniſio vicario ſuo.
Qui nō cōſentiētes ſacrificare dijs paganorū:
quos demonia aſſerebāt: iuſſit ſecuribꝰ eoꝝ ca-
pita tādiu cōtundi: donec ſpm̄ emiſerunt. Cor-
pora vō ipoꝝ canibꝰ expoſita q̄nq̈ diebꝰ ab illis
ꝑmanſerūt intacta. Sed poſtmodū a quibuſdā
xp̄ianis de genere abdon ⁊ collecta ſunt ⁊ in do
mo dictorum martyrū in ipſa ciuitate ſepulta.
Qui paſſi ſunt. xvij. kalen. maij.

De ſanctis Marone Eutycete et Vi-
ctorino martyribus. Cap. liiij.

MAro eutyces ⁊ victo
rinꝰ martyres ſanctā virginē fla
uiā domitillā neptē domitiani
auguſti: ⁊ ſpōſam aureliani filij
cōſulis vna cū eius eunuchis cu
bicularijs. ſ. nereo ⁊ archileo in
fide xp̄i inſtruxerūt: ⁊ ad baptiſmatis gratiam
ꝑduxerūt. Poſtq̄ ergo nereus ⁊ archileꝰ a p̄di-
cto aureliano martyrizati fuerūt: vt in eoꝝ paſ-
ſione. iiij. idus maij dicet: maro eutyces ⁊ victo
rinꝰ apud eundē aurelianū accuſati ſunt: ꝙ ma
iorē cū eis familiaritatē haberet ipa vgo: q̄ cū
nereo ⁊ archileo habuiſſet: eo ꝙ ipaz in xp̄m cre
dere docuiſſent. Quapropter īpetrauit aurelia
nus ab impatore: vt p̄dicti viri ducerent ad exi
liū in inſulā pōtiānā: vbi cū diu fuiſſent cum
beata flauia domitilla. Inde poſtmodū educti:
aureliano comiti in ſuituteē traditi ſunt. Quos
ille vti ſuos ꝑ ſua p̄dia diuiſit vt terrā colerēt.
Eutycetē q̄dē miliario ab vrbe. xvi. via numē-
tana: victorinū. lx. via ſalaria: ⁊ maronē. xxx. ea-
dē via. Ex quibꝰ eutyces filiā ꝯductoris ſui ve-
xatā ab imūdo ſpū liberauit: victorinꝰ loci vice-
dn̄m paralyticū ſanauit: maro curatorē ciuitatꝭ
ſeptēpedis ab hydropiſi eripuit. Que dū aure-
lianꝰ audiſſet miſſis famulis eutycetē i media
via viſq̈ ad mortē cedi fecit: vbi ⁊ a xp̄ianis ſe-
pultus eſt. victorinꝰ aūt ipſius dn̄i ſui mādato
apud cecilias vbi ſulphuree aq̄ emanāt: capite
deorſuz i eiſdē aq̄s triduo ſuſpēſus expirauit.
In amiternina ciuitate ſepultꝰ: maro vō cū ſa-
xū grāde q̄d vix. lxx. hoīes pēſare potuerūt: in
hūeris facil'r q̄ſi paleas deportaſſet ad duo mi
liaria: ibidē capite ceſus ē. Et in eodē ſaxo cor
pus ipius a fidelibꝰ: q̄ viſo miraclo crediderāt
recōditū ē. Hoꝝ paſſio. xvij. kal. maij celebrat.

De ſanctis Caliſto ⁊ Cariſio ⁊ ſocijs
martyribus. Cap. lv.